

Sygn. akt V CNP 23/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi K. N.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w O. z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z powództwa "R." Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego
Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko K. N.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2016 r.,

1. odrzuca skargę;

**2. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów
postępowania wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, pozwalającym na zakwestionowanie orzeczeń, których wydanie stało się źródłem szkody, a które równocześnie pozostają w oczywisty i rażący sposób sprzeczne z prawem. Ustawodawca wymaga zawarcia w jej treści elementów szczegółowo określonych w art. 424⁵ k.p.c. Należy do nich także, wskazany w § 1 pkt 5 tego przepisu, obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wymaga jednoznacznie „wykazania” tej okoliczności, nie zaś jedynie jej „wskazania”. Oznacza to, że na skarżącym ciąży obowiązek przedstawienia argumentacji, która uzasadniałaby brak możliwości wniesienia innych środków zaskarżenia.

W skardze od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 15 maja 2015 r. wymieniono jednak wyłącznie inne środki zaskarżenia, które mogłyby zostać wniesione od tego orzeczenia, poprzestając na stwierdzeniu, że nie przysługują one skarżącemu. Stwierdzenie to jest zbyt lakoniczne, by mogło wystarczyć do spełnienia wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., co znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego na gruncie analogicznie sformułowanych skarg (por. postanowienia: z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 oraz z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Z tych powodów skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jako wniesiona z naruszeniem art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek o zasądzenie od skarżącego na rzecz powoda kosztów postępowania wywołanego skargą podlegał oddaleniu, gdyż powód wnioskował o jej odrzucenie, ale nie przedstawił prawidłowej argumentacji mającej przemawiać za takim rozstrzygnięciem.

